

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Thesavrvs|| Locorum|| Commvnivm|| Jvrisprvdentiaē

Barbosa, Agostinho

Lipsiæ, 1697

Cap. IV. De Bello. Vid. Rubr. Necessitas. Arm. Hostis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-80071](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-80071)

non debet tribui auxilium extraordinarium. Exemplum elegans est in l. 1. §. illud 16. ibi: Si potest aliis heres ad suum pervenire, non esse honorariam hanc actionem tribuendam. Si is qui testamento liber esse iussus erit. Exceptio (1) est, nisi contra diversos detur ordinarium & extraordinarium remedium. Sic enim cum pupillo (verbi gratia) vel minori diversa contra diversos competunt remedia, l. 2. C. si tut. vel cur. interven. adeo electio minori competit, ut etiam adversus ipsam electionem restituatur, l. ult. C. dist. tit. Scot. an. b. pag. 180. vid. Cujac. ad lib. 48. Pauli ad Edict. in l. 18. si vicinas. & seqq. de damn. infect. p. 709. & 110. (2) Monent alii generalius: regulam hanc accipiendam esse de remediis

subordinatis; non de coordinatis, ut in l. ult. de priv. at. delict. Sic licet dolus sit pro possessore, & Rei vindicatio detur ei qui dolo possidere desit: l. qui petitori 36. in fin. princip. de Rei vendic. Nihilominus tamen adversus specialem dolum alienantis datur restitutio. l. un. C. de alienat. judic. mut. caus. fact. vid. Wesenb. in parat. C. in quibus causis in integr. restit.

VI.

Non negligentibus subvenitur, sed necessitate rerum impeditis, l. Non enim 16. ff. Ex quibus causis major. sicut nec iis qui luctandi causa ex alterius poena vel damno auxilium sibi impartiri desiderant, l. sciendum 18. d. r.

FINIS LIBRI PRIMI.

Cetera ad hanc literam A. pertinentia B. Lector inveniet infra in Calce totius Operis, quia Augmentum paulo tardius elaboratum fuit.

LIBER SECUNDUS.

CAP. I.
Balbutire.

Vi balbutit, articulata loqui posse censetur, l. 15. C. de testam. junct. l. 26. C. cod. ubi Jas. n. 2. Hinc est, quod balbutiens recte testamentum condat sine scriptura, recte stipuletur, tutor fiat, & omnia ea gerat, quae sine expressione verborum fieri nequeunt. Add. Carpz. p. 3. consil. 5. def. 2.

CAP. II.
De Bannitis, Banno.

Axioma I.

Bannitus durante banno non potest aliquid alienare de bonis suis. Paul. Fusc. singular. jur. lit. B. n. 6.

II.

Bannitus tenetur solvere collectas. Bert. in l. inter quos. §. damni. ff. de damn. inf. ubi DD. Dec. consil. 156.

III.

Bannitus amittit omnem successionem etiam legitimam in illo loco ubi bannitus est. Decian. consil. 64. vol. 3. m. 40. & consil. 86.

IV.

Bannum dicitur sententia interlocutoria non autem definitiva. Aret. in l. qui à latron. n. 7. ff. de rellam. unde Bannitus intermissam innocentiae probationem postea docere potest. Mynf. 2. obs. 88. & injuste banniens tenetur bannito de damnis omnibus. Vrv. decis. 355. lib. 2.

V.

Bannum unius civitatis seu provinciae non extenditur ad alias Civitates vel provincias. Wchn.

obs. pract. verb. 284. nec bannitus in alieno territorio capi potest. Socin. in l. 1. ff. de acquir. poss.

VI.

Banna sunt fructus jurisdictionis. Capyc. decis. 27. n. 30.

CAP. III.
De Bastardis.
Axioma I.

Bastardi non retinent agnationem, nec nomen familiae merentur & indigni omni beneficio dicuntur Dec. Vol. 2. consil. 472. unde non possunt portare arma domus. Marcus Mant. Vol. 1. Consil. 62. n. 7.

II.

Bastardos posse esse Doctores asserit Fusc. singular. jur. lit. B. n. 18. ubi scribit: exemplum patet in multis bastardis Doctoribus, sine quibus utrumque jus nostrum esset obscurum, ut de Bartolo, Johanne, Andrea, Jasone, & aliis infinitis. non enim est impedienda dignitas ejus qui nihil commisit. l. spuris in pr. ff. de decurion.

CAP. IV.

De Bello.

Vid. Rubr. Necessitas. Arma. Hostis.

Axioma I.

Ex bellis civilibus & nomina & materia variorum onerum nascuntur, l. 1. in princ. C. de Cad. toll. imò bellum causa primarum calamitatum humani generis est, Bald. in l. 1. col. 1. C. de serv. fug. perditio animae & corporis, Bald. ad l. 1. C. de cad. toll. Hinc etiam pax iniqua bello iustissimo est praefenda. Carpz. cum alleg. ad L. Reg. cap. 4. sect. 1. n. 11. cum quod horum calamitas intro-

ducit,

ducit, pacis sopire qveat lenitas, d. l. i. pr. c. i. *caus. 34. q. 1. in pr.* unde omnia prius tentanda, quam ad arma procedatur. Hinc Carolus V. Imperator, cum Legatum Venerum quidam ad eum detulisset, quod tarditatem & lenitudinem ejus culpasset, prudentissimè, nihil inde offensus, respondisse legitur; nunquam mundum à bellis quieturum & respiraturum, si ea celeritate, quæ res & causæ plerumque postulant, bella statim moventur. David Chytraeus in orat. de vit. & morte Car. V.

II.

Bellum temerè suscipiendum non est, præsertim Christianis, quibus bellum permillum non est, nisi justum & legitimum, Gail. 2. O. 32. n. 3. Ventura de Valent. in Parthen. Litig. lib. 1. c. 3. n. 39. alias latrocinium est, non bellum. Herodot. lib. 1. Bellum autem justum est, quod pro recta ad Deum religione & pro subjectorum pariter libertate gerendum suscipitur, Nov. 78. cap. 4. in fin. Quod tamen ita verum est, si infideles non quietè vivant, secus si nullo modo Christianos homines & fideles Dei offendant, l. Christianis 6. C. de pagan. c. dispar. n. caus. 23. quest. 8. c. Judæis. extr. de Jud. c. qui syncem. 3. dist. 45. vid. Carpz. cum alleg. ad Leg. Reg. c. 4. sect. 6. n. 16. & seqq. nec enim bellum modus est tollendæ scissuræ Thuan. in præfat. hist. Item justum est bellum, quod necessarium & defensionis causa suscipitur, Carpz. ad L. Reg. c. 4. §. n. 18. & seqq. & singulariter etiam pro religionis defensione Carpz. de c. 4. §. 6. quod denique pro recuperandis rebus ablatis geritur, c. 1. 2. caus. 23. q. 2. l. qui resituere 68. de R. V. Nov. 30. c. n. §. fin. Rec. de anno 1521. §. Unde als wir 29. Rec. de anno 1566. §. Nach obgesetztem 125. & Rec. de anno 1576. wir haben auch 105. Nunquam verò legitima belli causa sola Imperii amplificatio, licet sub prætextu religionis fiat. Vid. Carpz. ad L. Reg. c. 4. sect. 5. & 6. n. 10.

III.

Quæcumq; jura privatus persequitur in judicio, ea princeps persequitur bello. nam ubi desinunt actiones, ibi incipit bellum, causa ergo belli justa non est cupiditas extendendi imperii, metus vicinæ potentia; sed defensio vitæ, religionis, regionis &c. Perez. in Cod. ut armor. usf. n. 18. seqq.

IV.

Bellum dicitur casus fortuitus, l. in rebus 18. ff. commod. imo & incogitatus, unde generali concessione immunitatis, non venit immunitas, ab oneribus belli, quia immunitas non extenditur ad accidentalia, secundum communem opinionem Alex. consil. 28. n. 8. lib. 1. & consil. 107. col. pen. lib. 3.

V.

Tempore belli factum dicitur, quod paulo ante vel post factum, Bald. c. 1. col. 2. de pac. ten. d. comm. in l. si mulier. ff. solut. matr. l. Perdius. 4. ff. de incend. ruin. nauf. Tiraq. in tr. de retrat. conv. §. 1. gl. 5. n. 2. imo & in materia poenali belli tempus sub se comprehendit tempus treuga; textus in cap. significavit n. de Jud. text. in c. 2. §. vasalli. qui feud. dare poss.

Limitatur dupliciter Felin. in cap. significavit n. extr. de Jud. in pr. ubi vid. & agendum hac de re amplius in formulis.

VI.

Quicumque non habet majestatem ille nec potest bellum gerere. Non igitur Consules aut principes inferiores arma movere possunt, illi enim Judicem habent ad componenda dissidia: neque alii privati, qui si arma moverint, rei criminis læsæ majestatis fiunt, semper enim in illis injusta belli causa præsumitur. Quia verò cum Latronibus nullum bellum est, l. 118. de V. S. nec hi Dominium rerum captarum acquirunt, nec captivitatis nec postliminii jus habent l. 19. l. 24. de captiv. Judices contra eos arma licitè movent, magis enim est executio jurisdictionis quam verum bellum. Perez. in Cod. ut armorum usus. n. 15. 16. 17.

VII.

Tantum in bello spectat ad privatum capientem, quantum princeps belligerans permittit. quia principi bellum geritur, & ipse pro operâ militibus stipendia solvit.

VIII.

Bellum prius debet denunciari & hostis diffidari, aliàs agitur proditorie. Jaf. in §. 15. Inst. de action. vid. Grot. de J. B. & P. L. 3. c. 3. §. 11.

IX.

In bello justo capta statim fiunt capientium eaque in foro conscientia; retinere licet. Jaf. in L. 1. col. 3. ff. de A. P.

X.

In expeditione militari ab omnibus Exercitui annona & res necessaria; advehendæ sunt, nec ullum dignitas, egestas, privilegium vel speciale rescriptum relevat. Perez. C. de quib. mun. vel præstat. n. 1. seqq.

XI.

In principis expeditione cessat immunitas, quam quis habet à Contributionibus bellicis & omnibus servitiis. Brunnem. Comm. C. de quib. mun. vel præstat. XII.

In bello justo militare non est delictum, nisi fiat propter prædam c. militare. §. c. 23. q. 1. & milites de justitia belli solliciti non esse sed credere debent, principem suum justè bellum suscipere adeoque hostem occidere possunt, imò debent. Perez. C. qui milit. poss. n. 2. 3.

CAP. V.

De benedictione, Benedicere.

Benedicere est Dei causare bonitatem, nostrum est agnoscere Dei beneficia, Damhoud. in prax. crim. & præsertim paterna benedictio divinam promovet, maledictio non transit sine quadam infamia. l. 13. C. ex quib. caus. infam. non tamen patris benedictio tacitam statim involvit institutionem, Zabarell. consil. 60.

CAP. VI.

Bene facere, bene agere, bene fieri.

Axioma I.

Bene agier inter bonos oportet. §. 1. Inst. de fideicom. hered. ubi Cant. hinc est, quod in bonæ fidei negotiis, ubi boni viri arbitrium locum habet, tantundem valeat officium judicis, quam